

El Serrat de les Garrigoses es troba al extrem sud-est del macís de Montserrat. Es tracta d'una paret totalment encarada al sud, el que ens assegura sol tot el dia fent que sigui una zona ideal per l'hivern. La via Serra d'Or busca la manera d'arribar fins al cim del Serrat; trobarem fissura, plaques i xemeneia, roca cutre i excel·lent, fent de l'ascensió una escalada exigent on no es regala res.

Cal destacar que la via es troba poc assegurada amb claus i espits, que ens marquen l'itinerari i asseguren alguns passos difícils. Hi ha algun tram exposat on es fa molt difícil l'auto-protecció, per tant es recomanable no posar-se en aquesta via si no es té el cinquè grau molt consolidat. També es molt recomanable afrontar l'ascensió amb cordes de 60 metres.

Per últim recordar que segons l'"Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (C-6) resta prohibida l'escalada del 15 de febrer al 31 de maig.

Via: Serra d'OrDificultat: V+

• Llargària: 265 metres

• Equipament: Via poc equipada amb claus i espits

• Material: 8 cintes expres, joc d'encastadors, joc de friends i cordes de 60 metres, opcionalment algun clau

Aproximació:

Des de l'aparcament de les coves del Salnitre agafem les escales i abans d'arribar a l'últim grup d'esglaons prenem un corriol a mà dreta que puja per la feixa. Passarem una petita cova i després trobarem unes escales i una corda fixa. Un cop arribem a la canal principal hem de pujar uns metres i girar a l'esquerra. La via comença sota un gran esperó ataronjat, per on es desenvolupa la segona tirada.

L1(III+)

La primera tirada és una grimpada de 45 metres fins la primera reunió. Aquest llarg no té cap assegurança però podem llaçar algun pont de roca i alguna savina. La es fa en un replà molt còmode i només té un espit, per tant l'haurem de reforçar amb tascons o friends.

L2(V)

Sortim de la reunió en diagonal a la dreta per anar a buscar un diedre molt evident. Per entrar al diedre tenim un pas extraplomat que solucionem amb un moviment atlètic. Aquest pas està protegit per un clau. Un cop som dins el diedre hem d'anar pujant amb cura en tècnica de diedre, la roca no és del tot bona. Podem protegir la tirada amb la fissura del fons del diedre on entren bé els tascons. El diedre s'estreta i es converteix en una xemeneia. Quan sortim d'aquesta anem cap a l'esquerra fins arribar a la segona reunió. Aquesta es troba en un replà còmode i només té un espit, per tant ens tocarà reforçar-la com la primera.

L3(IV)

Sortim de la reunió cap a la dreta per trobar la línia més evident. Seguim per la placa recte amunt, sempre amb bona roca. Es pot llaçar alguna savina. La reunió es fa en dos espits tot just abans de la rampa central. La tirada és de 50 metres justos, per tant és important dur cordes de 60.

Rampa central

Quan sortim de la reunió hem de ser extremadament curosos amb les pedres, la sortida està molt

descomposta i les pedres cauen només mirar-les. Seguim caminant fins posar-nos sota l'esperó final.

L4(V)

Sortim per la banda dreta de l'esperó per anant a l'esquerra, col·locar-nos a al centre de la columna. Tenim una primera part vertical amb una placa fina típica de Montserrat. Quan superem aquesta primera placa anem cap a la dreta per buscar una llastra i sortim a una altra placa, aquesta amb roca excel·lent. Continuem per la placa fins a la reunió (dos espits). Aquest llarg es troba ben protegit amb espits i claus. 45 metres.

L5(V+)

hem de sortir de la reunió flaquejant un metre cap a l'esquerra. Pugem verticalment per la placa fins al primer espit (V+). Aquest tram es força exposat i una caiguda seria pràcticament un factor dos doncs no hi ha on autoprotegir-se. Un cop superada aquesta primera assegurança seguim per un tram vertical i sortim cap a la dreta, a una zona més ajaguda. Aquí podrem col·locar algun friend gran a la fissura de la dreta. Pugem uns metres i flanquejem cap a l'esquerra. Aquest tram està molt descompost i s'ha d'anar amb molta cura. Un cop estem a la vertical del diedret/fissura pugem (o levitem) recte amunt vigilant molt les preses doncs continua estant molt descompost. Un cop superem aquest tram arribem a un replà i escalem una placa vertical que tenim a la dreta. Aquesta placa, de roca perfecta, està protegida per un parabolt. Sortim de la placa i arribem a la reunió (2 espits).50 metres.

L6(II)

Aquest llarg és de tràmit fins al cim del serrat. 30 metres.

Descens:

Baixem per la banda dreta per un corriol més o menys evident fins anar a trobar la canal principal. Un cop allí trobem un primer ràpel de 45 metres, un segon de 35 metres i un tercer de 30 metres. Un cop haguem fet els ràpels, continuem baixant per la canal amb alguna desgrimpada fins arribar a la feixa que hem pres per anar al peu de via, des d'aquest punt desfem el camí.